

0920 – 20. september

Guds fred som overgår all forstand, skal bevare deres hjerter og deres tanker i Kristus Jesus. Fil 4: 7.

For en kristen er det avgjørende å bli bevart, og få beholde og styrke freden i hjertet. Men skal det kunne skje gjennom alle kristenlivets vekslende forhold, må vi framfor alt flittig og enfoldig ta til oss av fredens evangelium. Dette er den rette kilden til Guds fred.

Det er evangeliet som alltid kan holde oss oppe gjennom alle de anfølelsene, kvaler og sorger som både fornuften, følelsene, samvittigheten og Satan uten stans forsøker å trykke oss ned med.

Det er bare Ordet og nådemidlene vi har til vern og mur mot alle disse fiendene. Der bor Talsmannen, vår trøster i liv og død, og taler med oss. Han sier: Frykt ikke! Vær frimodig! Er du en synder, så er Kristus din rettferdighet. Nå lever du i det riket der ingen synd blir tilregnet deg. Nå lever du ikke lenger i et gjerningenes rike, som regjerer over nåden. Men i et nåderike som regjerer over gjerningene. Du er for evig forsonet med Gud, og han har sverget at han i all evighet ikke skal bli vred på deg.

Dette er Guds rikes fredsbasun. Og uavlatelig må denne lyde i våre ører og hjerte hvis vi skal ha noen fred.

Men gjennom Ordet trenger vi Herren selv. Vi må flittig be Den Hellige Ånd at Ordet må arbeide på hjertene våre. Prætorius sier: «En kristen bør hver morgen, straks han våkner og stadig utover hele dagen, sukke til Gud om at hans fred som overgår all forstand må bevare hans svake hjerte fra all ufred som djevelens tyranni, verdens ondskap og mye annet kan kaste mot ham».

Å, hva ville det ikke bety om Guds fred i langt større grad fikk dominere og styre hjerte og sinn hos alle kristne!

For det første er det jo vår barmhjertige Guds inderligste vilje at vi ikke skulle leve alle våre dager i mørke og uhygge, – når vi jo er så dyrt kjøpt. I Guds øyne er vi jo så dyrebare, så herlig kledd, så veldig rike og lykkelige i Kristus. Han ville vi skulle ha fullkommen fred i ham.

Apostelen sier uttrykkelig: «Gled dere alltid, for dette er Guds vilje for dere i Kristus Jesus». Og Kristus selv sier: «Jeg er kommet for at mine får skal ha liv og det i overflod».

Legg merke til at denne freden var det endelige, selve hovedmålet for hele Kristi forsoning. Som det også uttrykkelig står skrevet: «Straffen ble lagt på ham for at vi skulle ha fred, og ved hans sår har vi fått legedom». Og videre: «Rettferdighetens verk skal være fred, og rettferdighetens frukt er hvile og trygghet til evig tid».

Derfor: Jo mer glad og fredfull noen er i Kristus, jo mer kjært er det for Gud. Og jo mer æres og opphøyes dermed Kristus, som er hele grunnlaget denne gleden og freden bygger på.

Men så har heller ikke en kristen ellers så mye glede på jorden. Der opplever han bare strid og angrep fra kjødet og djevelen, og fra verdens ondskap. Derfor er det også helt nødvendig at vi står godt rustet med en sterk, urokkelig Guds fred i hjertet. Som også Jesus sier når han avslutter sin

avskjedstale til disiplene natten før han dør: «Dette har jeg talt til dere, for at dere skal ha fred i meg. I verden har dere trengsel. Men vær ved godt mot! Jeg har overvunnet verden».

Det var altså Frelserens alvorlige vilje at vi skulle ha fred i ham. Samtidig som ingen visste bedre enn han hvor syndige og uverdige vi er!

Når han da likevel unner oss denne freden –. Ja, med dette som mål lider og dør for oss, trøster og taler vennlig til oss, for at vi skal ha fred i ham –. Da var det vel også på tide at vi slo oss til ro, og var tilfreds på hans regning, som små barn i sin mors armer?

Og det er jo akkurat denne freden som framfor noe annet styrker og bevarer våre hjerter i Kristus. Gir liv, lyst og kraft til alt godt. Som det står skrevet: «Guds fred som overgår all forstand, skal bevare deres hjerter og deres tanker i Kristus Jesus». Og: «Gleden i Herren er deres styrke».

Når jeg i troen har fred med Gud, da kan jeg gjøre og tåle hva som helst. Da kan hvem som helst være uvennlig mot meg. Når jeg er sikker på at jeg har Guds vennskap, og gleder meg over den himmelske skatten, da kan jeg tåle å miste det som er kjært på jorden.

Har derimot hjertet mistet denne Guds fred, da står jeg svakt overfor alt, åpen for hver eneste fristelse.

Det er derfor en sannhet hver eneste kristen må huske godt: At Guds fred bevarer hjertet, at gleden i Herren er vår styrke.